

[Vagn Bro.]

kortfattet i Henseende til Betænkning. Mit Hverv som Ordfører kan da ogsaa meget hurtigt tilendebringes, idet jeg blot skal meddele, at bortset fra selve Lovforslaget har der kun foreligget to skriftlige Oplysninger for Udvalget. Den ene er en Udtalelse fra Præsidentraadet, som er tilstillet Udvalget af Justitsministeren, der har indhentet den, fordi de enkelte Præsidenters Samtykke var omhandlet i selve Lovforslaget. Udtalelsen, der findes som Bilag 1 til Betænkningen, gaar ud paa, at Præsidentraadet ikke anser sig for kompetent til at udtale sig om, hvorvidt det er heldigt at søge den nævnte Bestemmelse i Retsplejelovens § 44, 2det Stykke, ændret. Derimod mener Præsidentraadet at kunne udtale, at der ikke fra Raadets Side findes noget at indvende imod, at der paalægges Retspræsidenterne det Hverv, som er nærmere angivet i det Udkast, der er sendt til dem.

Man har derhos fra Udvalgets Side udbedt sig en Udtalelse fra det i Henhold til Retsplejelovens § 1023 staaende Retsplejeudvalg. Dettets Udtalelse findes som Bilag 2 til Betænkningen og gaar ud paa følgende — jeg tror, at det er lettest at redegøre derfor ved, at jeg med Formandens Tilladelse lige oplæser det:

„Efter at Sagen har været behandlet i Udvalgets i Dag afholdte Møde, har Udvalget med 13 Stemmer mod 4 vedtaget at svare, at Retsplejeudvalget, navnlig af Hensyn til Domstolenes Uafhængighed, maa fraraade, at der foretages nogen Ændring i den ifølge Retsplejelovens § 44, 2det Stykke, sidste Punktum, gældende Regel.

Samtidig med, at Retsplejeudvalget saaledes bestemt maa tage Afstand fra det foreliggende Forslag, skal man tilføje, at det under den videre Drøftelse i Udvalget med Tilslutning af et overvejende Flertal er blevet fremhævet, at en Forandring i den gældende Regel i alt Fald maatte begrænses til Hverv af tilsvarende Beskaffenhed som Dommerhvervet, f. Eks. som Voldgiftsdommer i internationale Forhold, og at det maatte foretrækkes, at fornødent Samtykke gives, ikke af en enkelt Retspræsident, men af Præsidentraadet. Et enkelt Medlem af Udvalget

har udtalt sig for, at den, som beskikkes til midlertidigt at varetage det paagældende Dommerembede, bør have fast Konstitution for hele det Tidsrum, i hvilket Embedets Indehaver er forhindret ved vedkommende offentlige Hverv.

Den korte Tid, der har staaet til Retsplejeudvalgets Raadighed, har ikke tilladt en indgaaende Prøvelse af det foreliggende Lovforslags Enkeltheder.“

Herefter har der saa fundet en almindelig Drøftelse Sted i Udvalget, hvorefter Udvalget har delt sig i to lige store Mindretal, hvoraf det ene dannes af det konservative Partis og Venstres Repræsentanter, som indstiller Lovforslaget til Vedtagelse med den Ændring, at der af Hensyn til det fremrykkede Tidspunkt tilføjes en ny Paragraf, der lyder: „Denne Lov træder straks i Kraft“, og det andet af Socialdemokratiets og det radikale Venstres Repræsentanter, som indstiller Lovforslaget til Forkastelse. Alle Partier har udtalt, at de forbeholder sig at motivere deres Stilling her i Salen. Som ærede Medlemmer vil vide, er Udvalgets Formand, det ærede Medlem Hr. Pürschel, for Tiden forhindret i at være til Stede — han har Orlov —, og han har derfor heller ikke været til Stede ved denne Betænkningss Afgivelse.

Jeg mener hermed som Ordfører at have gjort Rede for de Ting, der paahviler Ordføreren, og jeg skal derefter tillade mig kort at redegøre for min og mit Partis Stilling, idet jeg i saa Henseende først og fremmest henviser til mine udførlige Bemærkninger ved dette Lovforslags første Behandling. Jeg kan, efter alt hvad der hidtil er fremkommet, fuldt og helt opretholde mine tidligere Meninger. Jeg finder, at den nugældende Generelregel i Retsplejelovens § 44, 2det Stykke, i Virkeligheden ikke stemmer med Statens Tarv, navnlig naar vi henser til, at Grundloven bygger paa den Opfattelse, at alle Embedsmænd, ogsaa Dommere, kan virke som Rigsdagsmænd. Jeg maa da finde, at alle Embedsmænd, ogsaa Dommere, maa stilles lige i Adgangen til at kunne varetage en Ministers Gerning eller et andet offentligt Hverv. Et modsat Synspunkt er ej heller fremkommet i de to store Proceskommissioner, der tidligere indgaaende har drøftet Retsplejeforholdene, og en Regel som den nugældende er ogsaa